

ת"פ 18418/04/18 - מדינת ישראל נגד יוסף אלבאז (עציר) - הובא באמצעות שב"ס

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 18418-04-18 מדינת ישראל נ' אלבאז(עציר)

בפני
בעניין: **כבוד השופט הישם אבו שחאדה**
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עוה"ד עדי בן חיים

נגד
הנאשמים
יוסף אלבאז (עציר) - הובא באמצעות שב"ס
ע"י עוה"ד ראיס אבו סייף; עוה"ד זיאד אבו
גאנם ועוה"ד חאלד אזברגה

ג ז ר ד ין

כתב האישום

1. על פי עובדות כתב האישום, עו"ד חנן חדד (להלן: **המתלונן**) ייצג במועדים הרלוונטיים לכתב האישום את אביו ואת דודו המנוח בהליך משפטי שעניינו סכסוך אזרחי הנוגע לקרקע הממוקמת בשכונת ס"ח שבתחומי העיר לוד (להלן: **המקום**). באותה עת, הנאשם היה השייח' של תושבי השכונה ושימש גם כנציג השכונה.

2. ביום 3.4.19 בשעה 10:30, או בסמוך לכך, הגיע המתלונן למקום על מנת לוודא ביצוע צו שניתן על ידי בית משפט ביום 21.3.18. אותה עת, שהה הנאשם במקום יחד עם אחרים. בנסיבות אלה, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלונן על רקע הסכסוך האמור ובמסגרתו הנאשם אמר למתלונן: "הכביש הזה לא ייסגר, לא יעזור לך, הגופה שלך תהיה פה ואנחנו ניסע עליה. אני אזיין אותך. אני אדרוך על הגופה שלך" וסטר בפניו של המתלונן באמצעות ידו. משקפי הראיה של המתלונן נפלו ארצה ונשברו.

3. בעקבות המתואר, הוציא המתלונן את מכשיר הטלפון הנייד שלו על מנת לתעד את הנאשם וזאת תוך שהוא מתרחק מהנאשם. בתגובה, נטל הנאשם לידו אבן גדולה והטיח אותה בפניו של המתלונן בחוזקה ובאמצעות ידו השנייה סטר בפניו של המתלונן פעם נוספת. המתלונן החל להימלט מהנאשם בעוד הנאשם רודף אחריו ובהמשך השליך את האבן לעברו. האבן פגעה ברגלו של המתלונן ולאחר מכן בטרקטור שהיה במקום.

4. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן הנזקים הבאים: שיתוק בעצב 6 בעין ימין; דימום חזק

מאפו ומחלל הפה; כאבי ראש; הקאות; סחרחורות; בחילות; אסימטריה באף; דימום בחניכיים; רגישות בפנים; המטומה תת עורית אוקסיפיטאלית מרכזית בראש; בגב האף חתך עם חסר עורי בעובי חלקי בגודל כ-0.5 ס"מ; מתחת לגבול נחיר לטראלי מימין חתך עם חסר עור בקוטר כ-1 ס"מ והרמה של השפה מימין; צפויה להיוותר צלקת בשני אזורי הפציעה.

5. לאור המתואר לעיל, יוחסו לנאשם ביצוען של העבירות הבאות: פציעה כשהעברין מזוין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

תמצית הכרעת הדין

6. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ונשמעו הראיות. ביום 7.12.21 ניתנה הכרעת הדין ואשר להלן עיקריה:

א. נקבע שגרסתו של המתלונן לגבי השתלשלות האירועים מושא כתב האישום היא עדות מהימנה, ובעוד שגרסתו של הנאשם היא עדות בלתי מהימנה שרצופה בשקרים בנושאים מהותיים (פסקאות 12 עד 110 להכרעת הדין).

ב. נקבע כממצא עובדתי שהנאשם אכן ביצע את המעשים שיוחסו לו בפרק העובדות של כתב האישום.

ג. הנאשם הורשע בביצוע עבירת האיומים בשל כך שאמר למתלונן "הכביש הזה לא ייסגר, אני אסע על הגופה שלך, הכביש הזה לא ייסגר, יישפך פה דם" (פסקאות 138-141 להכרעת הדין).

ד. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של פציעה תוך שימוש בנשק קר וזאת בשל החתכים שנגרמו למתלונן בפניו בעקבות הטחת האבן בפניו (פסקאות 142 עד 154 להכרעת הדין).

ה. לגבי הטענה שהופיעה בכתב האישום שנגרם למתלונן שיתוק בעצב 6 בעין ימין עקב הטחת האבן בפניו, נקבע שלא הוכח מעל לכל ספק סביר שאכן נגרם למתלונן הנזק האמור (פסקאות 155 עד 167 להכרעת הדין).

ו. נקבע כממצא עובדתי שהטחת האבן בפניו של המתלונן גרמה לו לחתכים בעור פניו. סוג הנזק שנגרם למתלונן בפניו תואר בפסקאות 146 ו-147 להכרעת הדין. בפסקה 148 נקבע שעדותו

של הרופא שהעיד על הנזקים שנגרמו למתלונן בפניו היא מהימנה ושאינו מקבל את הממצאים הרפואיים שנקבעו בסיכום הרפואי שהכין. מפאת חשיבותן של פסקאות 146 ו-147 לעניין סוג הנזקים שנגרמו למתלונן עקב הטחת האבן בפניו, אביא אותן בשנית:

"146. מהסרטונים 6531 ו-6532 עולה בבירור שהיו למתלונן חתכים בעור פניו וזאת מיד לאחר הטחת האבן בפניו על ידי הנאשם. בנוסף, בהפניה למיון מקופת חולים "מכבי", נאמר שהיו "חתך בחלק עליון של האף, חתך נוסף מתחת לאף מימין" וזאת בנוסף לדימומים מהאף (ת/15).

147. ולבסוף, יש את הסיכום הרפואי שנערך ע"י ד"ר גבע לנדאו (ת/16) ובו נאמר כדלקמן:

"בבדיקתו בגב האף חתך עם חסר עור בעובי חלקי של כ-0.5 ס"מ, ללא שאריות עור ניתנות לקירוב. בסמוך ומתחת לגבול נחיר ליטרלי מימין, חתך עם חסר עור בקוטר כ-1 ס"מ. חסר העור בעובי חלקי אך עמוק, ללא שארית עור הניתנת לתפירה במקומה, ללא דמם פעיל. בבחינת ניסיון לקירוב שולי חסר העור - הרמה של השפה מימין. הוסבר למטופל כי לאור אופי הפציעות, לא ניתן לסגור את הפצעים ללא יצירת עיוות משני המשמעותי יותר מהצללת הצפויה באזור הפציעה. הוסבר כי צפויה צלקת בשני אזורי הפציעה וכי על מנת [ל]צמצם את נראותה, מומלץ להימנע מחשיפה לשמש בשנה הקרובה ולעשות שימוש בקרם הגנה בכל חשיפה לשמש. כמו כן, ניתן להשתמש במשחה סיליקונית כדוגמת (KELOCOTE) לסיוע בהשגת תוצאה אסתטית מיטבית, אם כי לא ניתן למנוע באופן מוחלט את ההצטלקות."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

תסקיר נפגע עבירה

7. התקבל תסקיר נפגע עבירה ואשר להלן עיקריו:

א. המתלונן הוא עורך דין במקצועו, כיום בן 49 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים. המתלונן עוסק בתחום המשפט האזרחי וגם מנהל מכון רישוי לרכבים שבבעלות אביו.

ב. עד האירוע מושא כתב האישום, המתלונן חי בתחושת ביטחון ומסוגלות ולאחרי אותו אירוע הוא

סובל מתופעות פוסט טראומטיות במישור הרגשי ונפגעה תחושת הביטחון האישי שלו.

ג. המתלונן הגיע למקום שבו הותקף על מנת לוודא ביצוע של צו עשה שניתן על ידי בית המשפט המחוזי במחוז מרכז ושהיה מופנה כלפי עיריית לוד. הצו ניתן במסגרת עתירה שהגיש בשם לקוחותיו (אביו, דודו המנוח ושותף שלישי) לגבי קרקע שבבעלותם ומצויה בסמוך לביתו של הנאשם.

ד. בעקבות האירוע מושא כתב האישום, המתלונן לא מגיע יותר לקרקע בשל חששו לפגיעה חוזרת בו על ידי הנאשם או על ידי גורם כלשהו מטעמו. הדבר פגע בתחושת המסוגלות שלו כעורך דין במיוחד שבעת האירוע מושא כתב האישום פעל בשם ועבור לקוחותיו והיה מצויד בצו שיפוטי.

ה. לאור העובדה שמדובר בקרקע שאביו הוא הבעלים שלה, בשותפות עם אחרים, הרי שיש למתלונן אינטרס אישי-משפחתי בקרקע וזאת מעבר לייצוג המקצועי. תקיפתו על ידי הנאשם, יצרה אצל המתלונן ואצל משפחתו תחושת חוסר אונים בנוגע לרכושם וקניינם.

ו. המתלונן חווה את אירוע התקיפה על ידי הנאשם כחוויה שטלטלה את עולמו, פגעה בדימוי העצמי הגברי שלו, גרמה לו לבושה, לתחושת אובדן שליטה על מהלך חייו ולפגיעה בתחושת המוגנות הבסיסית.

ז. כמו כן, במשך תקופה מסוימת התקשה לחזור לתפקוד תעסוקתי מלא על רקע של תחושת פחד כללית, חשש ממפגש עם אנשים, היעדר מוטיבציה ומצב רוח ירוד. החזרה לעבודה הייתה הדרגתית עם קושי לחזור לתפקוד תעסוקתי בהיקף מלא. עד לחזרתו של המתלונן לעבודה בהיקף מלא, נגרמו לו נזקים כלכליים בשל ירידה משמעותית בהכנסותיו.

עדי האופי מטעם ההגנה

8. מטעם הנאשם העידו שלושה עדי אופי, ולהלן תמצית דבריהם:

א. מר מאיר ניצן: העיד שבשנים 2011 ועד 2013 שימש כראש עיריית לוד מכוח מינוי ממשרד הפנים ובאותה עת התוודע לנאשם בשל פעילותו הציבורית של האחרון כ-"אימאם" המסגד הגדול בלוד ונציג הקהילה הערבית מוסלמית שמתגוררת בתחומי העיד לוד. מר ניצן העיד שמהיכרותו את הנאשם, האחרון פעל ליישוב סכסוכים אלימים בין משפחות ערביות בעיר וגילה אחריות ציבורית בהזדמנויות שונות בכך שפעל למניעת חיכוכים מיותרים בין גורמי אכיפת החוק

לבין הציבור הערבי בעיר.

ב. מר עבדאללה אבו קישק: העיד שהוא משמש מזה כ-35 שנים ברציפות כיושב ראש ועד הנאמנים של הווקף המוסלמי בעיר לוד. לכן, מכוח תפקידו והתפקיד המקביל שמילא הנאשם כ-"אימאם" המסגד הגדול באותה עיר במשך שנים רבות, הייתה ביניהם היכרות אישית קרובה והיה ביניהם שיתוף פעולה פורה במישור הציבורי. מר אבו קישק העיד שהנאשם הוא דמות חיובית ואהודה ושפעל לקידום האינטרסים של האוכלוסייה הערבית בעיר ותרם ממרצו לפתרון סכסוכים פנימיים בתוכה.

ג. עו"ד תייסיר שעבאן: העיד שהוא יליד שכונת ס"ח בלוד ובה גדל ומשמש כיום כחבר בוועד מקומי שפועל לטובת תושבי השכונה ומכאן גם ההיכרות הקרובה שלו עם הנאשם. עו"ד שעבאן העיד שמדובר בשכונה שסובלת מהזנחה וקיפוח ושהנאשם פעל בהתנדבות במשך שנים רבות בייצוג השכונה בפני רשויות מנהליות שונות בניסיון לקדם את זכויותיהם של תושבי השכונה ומכאן גם הערכתו האישית לנאשם על רקע פעילותו הציבורית.

טענות הצדדים לעונש

9. המאשימה טענה בתמצית כדלקמן: אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, אך דווקא בשל היותו מנהיג של ציבור שלם, מצופה ממנו לשמש דוגמה לציבור התומכים שמסביבו ולפעול בדלת אמותיו של החוק ושלא לנהוג באלימות בדרך כלשהי; מדובר באירוע אלימות חמור שמחייב ענישה שתהלוך את חומרת מעשיו של הנאשם; מתחם העונש ההולם לאירוע שבו הורשע הנאשם נע בין 18 ועד 48 חודשי מאסר בפועל והעונש המתאים בתוך המתחם צריך שיהיה לכל הפחות 36 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

10. ההגנה טענה בתמצית כדלקמן: המתחם שהוצע על ידי המאשימה איננו הולם את קביעות בית המשפט בהכרעת הדין לעניין הנזק האמתי שנגרם למתלונן, קרי שלא הוכח מעל לכל ספק סביר שנגרם לו שיתוק בעצב 6 של עין ימין; מתחם העונש ההולם שהוצע על ידי המאשימה הוא שגוי ובלתי מידתי; מתחם העונש ההולם הנכון לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, נע בין מאסר על תנאי ועד עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות; תסקיר נפגע עבירה מנוסח, ושלא בצדק, בלשון מחמירה שאיננה לוקחת בחשבון את הקביעה בהכרעת הדין שלא הוכח שנגרם למתלונן שיתוק בעצב 6 בעין ימין; הנאשם נעדר עבר פלילי, כיום בן 65 שנים, נשוי ואב לשבעה ילדים, ביניהם שני ילדים קטינים בני חמש שנים; תרומתו ארוכת השנים לקהילה צריך שתיזקף לזכותו בעת גזירת דין; הליך ההוכחות נוהל מסיבות מוצדקות, בין השאר, על מנת להצביע על ההגזמה וההפרזה שנעשו בכתב האישום בתיאור סוג הנזק שנגרם למתלונן.

11. הנאשם אמר בתמצית בדברו האחרון לבית המשפט את הדברים הבאים: הממצאים שבעובדה שנקבעו בהכרעת הדין הן קביעות שגויות; לכן גם הרשעתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום גם היא שגויה; הנאשם חזר על אותם דברים שאמר במהלך פרשת ההגנה ובטרם שניתנה הכרעת הדין, שמעולם לא הטיח אבן בפניו של המתלונן ושהסרטון 6530 שתואר בהרחבה בהכרעת דין הוא שקרי ויסודו במרמה ובמעשי זיוף.

מתחם העונש ההולם

12. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע העברייני שבגינו הורשע הנאשם, לקחתי בחשבון את הפגיעה בשני ערכים מוגנים והם: **ראשית**, הצורך להגן על כבודו ושלמות גופו של אדם ממעשי אלימות; **שנית**, הצורך להגן על ציבור עורכי הדין ממעשי אלימות שמופנים כלפיהם בעת מילוי תפקידם בעת ייצוג לקוחותיהם. אעמוד על כל אחד מהערכים המוגנים הללו בנפרד.

13. **הערך המוגן הראשון, הגנה על כבודו ושלמות גופו של אדם ממעשי אלימות.** לגבי הפסול שבתופעת האלימות באופן כללי, ב-ע"פ 3799/14 **אבו שנב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.8.2015) בפסקה 19 לחוות דעתו של כבוד השופט מזוז, נאמר כדלקמן:

"בית משפט זה עמד לא פעם על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, המלווה לעיתים אף בשימוש של נשק קר או חם, תופעה זו חותרת תחת הסדר החברתי ופוגעת בערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לשלמות גופו".

14. **הערך המוגן השני, הגנה על ציבור עורכי הדין ממעשי אלימות שמופנים כלפיהם בעת מילוי תפקידם.** נזכיר לקורא את הנתונים הבסיסיים הבאים: המתלונן הוא עורך דין פרטי שייצג לקוחות בהליך משפטי שהתנהל בבית המשפט המחוזי במחוז מרכז כנגד עיריית לוד בנוגע לקרקע פרטית ששייכת לאותם לקוחות; עיריית לוד סללה שלא כדין כביש גישה לשכונת ס"ח באותה קרקע פרטית; המתלונן קיבל בשם לקוחותיו צו שיפוטי להחזרת המצב לקדמותו כפי שהיה עובר להסגת הגבול שבוצעה; הנאשם לא היה צד או בעל דין באותו הליך; המתלונן הגיע למקום על מנת לוודא את ביצוע הצו על ידי קבלנים שפועלים מטעם עיריית לוד והפך בן-רגע לקורבן של אלימות פיזית קשה וחמורה על ידי הנאשם.

15. מנגד, לא רק שהנאשם מכחיש את אירוע התקיפה על אף הכרעת הדין המרשיעה שניתנה, לאורך ההליך המשפטי הוא ניסה לגמד מחומרת מעשיו על ידי שימוש בטקטיקה הנעה על שני צירים מקבילים:

א. ראשית, הנאשם ניסה להציג את האירוע בכללותו כחלק אינטגרלי מהמאבק החברתי

והפוליטי שהוא מוביל נגד קיפוחם והפלייתם של התושבים הערבים בשכונת ס"ח בלוד במישור התכנוני, לרבות העדר קיומו של כביש גישה בטיחותי לתוך השכונה (ראו באופן כללי פסקאות 11(א) עד (ה) להכרעת הדין).

ב. שנית, הנאשם טען שהוא הפך למושא להתנכלויות מטעם גורמים שלטוניים שונים בשל פעילותו ההתנדבותית הנרחבת למען הקהילה הערבית מוסלמית בתחומי העיר לוד. הנאשם גם טען שהמתלונן עשה יד אחת עם אותם גורמים שלטוניים במטרה להפיל על לא עוול בכפו באמצעות תלונת השווא שהוגשה כנגדו ושהולידה את כתב האישום בתיק זה (ראו תמצית עדותו של הנאשם בפסקה 11(ט) להכרעת הדין).

16. צרותיה של שכונת ס"ח בלוד בתחום התכנון והבניה הן ידועות והיו ונותרו נושא להתדיינויות משפטיות שונות ואין זה המקום להרחיב בעניין. ראו למשל:

(-) פסק הדין של בית המשפט העליון מהעת האחרונה בעתירה שהוגשה נגד גורמי תכנון שונים, ביניהם עיריית לוד, לגבי המצב התכנוני בשכונת ס"ח בלוד, והוא בג"צ 8456/20 **אלעוקבי נ' מועצת רשות מקרקעי ישראל** (פורסם בנבו, 29.5.22) ובמיוחד פסקאות 12, 18 ו-19 לחוות דעתו של כבוד השופט סולברג וגם הערותיה של כבוד השופטת ברק ארז.

(-) פסק דינו של כבוד סגן הנשיאה השופט מנחם פינקלשטיין ב-עת"מ (מחוזי מרכז) 158/12 **אבו סעלוק נ' ועדת המשנה להתנגדויות - מחוז מרכז** (פורסם בנבו, 4.6.13).

(-) ההחלטה של וועדת המשנה לעררים במועצה הארצית לתכנון ובניה: ערר (מטה) 28/13 **אבו סעלוק נ' הוועדה המחוזית לתכנון ובניה מחוז מרכז** (פורסם בנבו, 23.4.14).

17. עם זאת, הניסיון של הנאשם להטיל על כתפיו של המתלונן, כעורך דין פרטי שמייצג לקוחות פרטיים שהם הבעלים של קרקע פרטית, את כל תחושות הקיפוח של תושבי שכונת ס"ח כלפי גורמים שלטוניים שונים, הוא פסול מעיקרו ויש לדחות אותו בשתי ידיים.

18. מכאן גם הערך המוגן הנוסף שנפגע ממעשיו של הנאשם באירוע שבגיניו הורשע והוא הצורך להגן על ציבור עורכי הדין ממעשי אלימות במהלך ביצוע תפקידם על פי דין. מעשי אלימות כלפי עורך דין במהלך מילוי תפקידו יכול שיהיו מטעם שלושה גורמים שונים: ראשית, הלקוח עצמו; שנית, בעל דין יריב; שלישית, צד ג' שאיננו צד להליך המשפטי שבו ייצג עורך הדין המותקף את לקוחותיו ואותו צד ג' איננו מרוצה מההשלכות של הפעולות המשפטיות שננקטו על ידי עורך הדין, כפי שקרה במקרה שבפני.

19. טוב היה עושה הנאשם אם היה פועל למען תושבי שכונת ס"ח בנוגע להבטחת קיומו של כביש גישה לאותה שכונה באפיקים החוקיים המקובלים ולא בדרך הפסולה והבזויה שבה נקט של פורקן הזעם שהוא אוצר בתוכו כלפי רשויות מנהליות שונות על המתלונן ושכסך הכל מילא את תפקידו המקצועי כעורך דין. מכאן גם החומרה היתרה במעשי האלימות של הנאשם כלפי המתלונן והדבר צריך לקבל את ביטוי בעונש שיושת עליו.

20. **למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של פציעה כשהעבריין נושא נשק קר, אפנה לפסיקה שלהלן של בית המשפט העליון:**

א. רע"פ 9157/20 **גרוסברג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 3.1.21). המבקש שפך נזל הנחזה לאקונומיקה על המתלונן ותקף אותו באגרופים תוך שימוש באגרופן ברזל. בעקבות כך נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות נפיחות באף ומאחורי אוזן שמאל, חתך מעל אפו, שטף דם בעין שמאל וכוויה בדרגה 1 בלחי שמאל. בית המשפט השלום השית עליו 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה גם כן.

ב. רע"פ 5128/21 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.8.21). המבקש תקף את המתלונן תוך שימוש במקל ואגרופן. כתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלה חודרת בלחי שהצריכה טיפול רפואי, תפרים, קיבוע וטיפול פלסטיקאי וכן חתך בראשו. הושתו עליו 15 חודשי מאסר בפועל על ידי בית המשפט השלום, תוך קביעה שמתחתם העונש ההולם נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה גם כן.

ג. רע"פ 8421/19 **דהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.12.19). המבקש דקר את המתלונן באמצעות חפץ חד בגופו ובפניו, הטיח לבנה בראשו ואיים עליו. למרות העובדה שהיה נעדר עבר פלילי, הושתו עליו 27 חודשי מאסר בפועל על ידי בית המשפט השלום. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ונדחתה גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

21. הכלל הוא שבעת שבית המשפט קובע את גבולות מתחם העונש ההולם עליו לקחת בחשבון את הנזק שנגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט(4) לחוק העונשין). במקרה שבפני, כאמור, לא הוכח שנגרם למתלונן שיתוק בעצב 6 של עין ימין. עם זאת, הוכח שנגרמו לו חתכים בפניו עם חשש להצטלקות.

22. בנוסף, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לקחת בחשבון את הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (סעיף 40ט(3) לחוק העונשין). הנזק שהיה צפוי להיגרם מהטחה של אבן בפניו של המתלונן, הוא חמור ביותר. מעבר לכך, יוזכר, בפסקה 167 להכרעת הדין נקבע שאין במסקנה

שלא הוכח מעל לכל ספק סביר שנגרם למתלונן שיתוק בעצב 6 של עין ימין כדי לחסום את המתלונן מלהוכיח את סוג והיקף הנזק שנגרם לו בעין ימין בשל הטחת האבן בפניו בהליך אזרחי-נזיקי, וזאת ככל שיחפוץ בהגשת הליך כזה נגד הנאשם.

23. לאור כל האמור לעיל הנני קובע שמתחם העונש ההולם לאירוע העברייני שבגינו הורשע הנאשם נע בין **12 ועד 36 חודשי מאסר בפועל** בצירוף מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

24. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את הנתונים הבאים: העדר עבר פלילי; גילו של הנאשם שהוא כיום בן 65 שנים והיותו אב לשבעה ילדים שביניהם שני קטינים רכים בשנים והשלכות המאסר על בני ביתו; את עדותם של עדי האופי שהעידו מטעמו לגבי פעילותו ההתנדבותית והציבורית במשך שנים רבות.

25. האירוע שבו הורשע הנאשם הוא חמור, הן מבחינת היקף הפגיעה בערך המוגן של הגנה על כבודו ושלמות גופו של אדם, והן מבחינת היקף הפגיעה בערך המוגן של הגנה על ציבור עורכי הדין ממעשי אלימות שמופנים כלפיהם בעת מילוי תפקידם. חומרת האירוע מחייבת השתתף מאסר מאחורי סורג ובריאח וזאת על אף העובדה שמדובר במאסרו הראשון של הנאשם ועל אף שהוא נעדר עבר פלילי.

26. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 3.4.18 ועד ליום 5.4.18.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן, עד תביעה 1, בסך של 20,000 ₪ (עשרים אלף ₪).

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.8.2022 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 10,000 ₪ (עשרת אלפים ₪), או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום

1.9.2022 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

27. בשולי גזר הדין ובטרם סיום, מן הראוי להבהיר שהעונשים שהושטו לעיל על הנאשם נגזרים מסוג הנזק שהוכח שנגרם למתלונן על פי הכרעת הדין. העונשים הללו אינם מושפעים כלל ועיקר מהאמירה שהופיעה בכתב האישום שנגרם למתלונן שיתוק בעצב 6 בעין ימין. יודגש, אם אכן היה מוכח מעל לכל ספק סביר שנגרם למתלונן שיתוק בעצב 6 של עין ימין (וכאמור, הדבר לא הוכח), היה מקום להשית על הנאשם, לכל הפחות, עונש כפול ממה שהושט עליו לעיל וזאת בכל אחד מרכיבי הענישה שצוינו לעיל.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ב, 14/06/2022 במעמד הנוכחים.